

Soli Deo Gloria

A KAPOSVÁRI REFORMÁTUS EGYHÁZ GYÜLEKEZETI LAPJA

2017. ÁPRILIS 14.

XXIV. ÉVFOLYAM 1. SZÁM

AZ ISTENI „KELL!”

Az Úr Jézus egész földi életútjának, és ezen belül a nagyhéti és húsvéti történéseknek is van egy isteni „menetrendje”: minden Isten által előre eltervezetten történik, a Názáreti Jézus pedig engedelmesen járja végig azt az utat, amelyet a Mennyei Atya meghatározott számára.

Mindez fokozottan igaz a virágvasárnap, a nagyhét és húsvét eseményeire tekintettel. Jézus már jó előre, háromszor is közli tanítványaival ezt az isteni „menetrendet”: „Ettől fogva kezdett Jézus nyíltan beszélni a tanítványainak arról, hogy Jeruzsálembe kell mennie, sokat kell szenvednie a vénektől, főpapoktól és írástudóktól, meg kell öletnie, de harmadnapon fel kell támadnia.” (Mt 16,21)

Jézus szavaiban különösen is hangsúlyos a négyszer is ismétlődő „KELL” szócska, amellyel Jézus egyrészt tudtára adja övéinek, hogy a Mennyei Atya így döntött, másrészt meg világossá teszi számukra,

Megyei presbiterei konferencián vettek részt március 25-én gyülekezetünk képviselői lelkészsük vezetésével Nagykanizsán. Tudósításunk a 3-4. oldalon olvasható

hogy számára nincs más út, csak egyes egyedül ez az egy!

„Jeruzsálembe KELL mennie!” – ezért és így megy végbe Jézus virágvasárnapi bevonulása Jeruzsálembe. Az Ószövetségben már megígért „szelíd és alázatos”, népének és a világnak nem zsarnoki uralmat, hanem a szabadulást és életet hozó király, a „királyok királya és az uraknak ura” érkezik úgy, hogy – szép virágvasárnapi énekünk szavaival – „békességet hoz népe javára”.

„Sokat KELL szenvednie!” – ezért hagyja Jézus, hogy az utolsó vacsora estéjén elfogják, majd az éjszaka során – elhagyatottan és megtagadottan – meghurcolják, megcsúfolják, és végül halálra ítélik. Tudjuk, elfogatása előtt így imádkozik:

„Atyám, ha lehetséges, távozzék el tőlem ez a pohár; mindazáltal ne úgy

legyen, ahogyan én akarom, hanem amint te.” (Mt 26,39). Így és ezért látjuk nagycsütörtök éjszakáján beteljesedni a prófétai szót: „Amikor kínozták, alázatos maradt, száját sem nyitotta ki” (Ézs 53,7).

„Meg KELL öletnie” – azért vállalja Jézus a kereszttel gyalázatot, mert tudja, hogy a mindenkor embernek egyes egyedül így van lehetősége megszabadulni a bűn uralma alól, és átmennie a halálból az életre. Félreérthetetlenül fogalmaz Pál apostol: „Eltörölte a követeléseivel minket terhelő adóslevelet, amely minket vádolt, eltávolította azt az útból, oda-szegezve a keresztfára” (Kol 2,14).

„De harmadnapon fel KELL támadnia” – Jézus jól tudja, hogy a Mennyei Atya utolsó döntése nem a kereszt, hanem a húsvéti üres sír! Olyan szívbemarkolóan foglalja versbe Pilinszky János: „Mert megölhetett dobogni szíve – harmadnapra legyőzte a halált. Et resurrexit tertia die”. Igen, feltámadt a harmadik napon, hogy dicsőséges, élő Ura legyen a mindenségnek, és mindenkor velünk lévő Társa mindnyájunknak!

BELLAI ZOLTÁN LELEKIPÁSZTOR

Vasárnaponként gyermek-istentiszteletet tart a templom mellett kisteremben Seres Gabriella lelkész. A bibliai történetek megismertetése után Matucza Fanni az óvoda dajkája, – mintegy két év óta – kreatív foglalkozásokkal gazdagítja a gyerekeket.

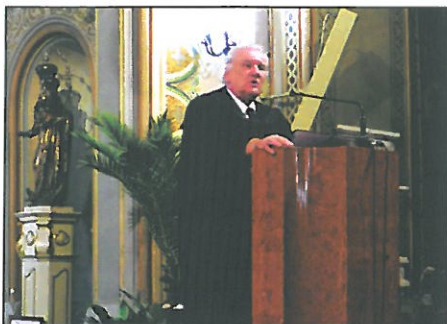
Ökumenikus imahetek

A januári Ökumenikus- és Aliansz imahét Kaposváron évente egy-egy héten keresztül lehetőséget nyújt a Krisztussal és követőivel való találkozásra, a hitbeli megerősödéssre, az egymás hitéből való építkezésre.

Kaposváron a protestáns és katolikus egyházak prédikátorai más-más templomában hirdetik ilyenkor az Isten igéjét, így a hívők is felkeresik a másik felekezet templomát és együtt imádkoznak Istent

cselekedeteit dicsőítve. Az idei ökumenikus imahét vezérigéje „Krisztus szorongató szeretete” (2Kor 5,14-20) volt.

A képriportot NAGY MIKLÓS készítette

Bellai Zoltán lelkipásztor „Béküljünk meg Istennel” (2Kor 5,20) alapján hirdette az igét

A székesegyházi záróalkalmon Papp Géza (háttul) és Marosi Sándor (jobbra)

Aliansz-imanap: Hicző Iván és Seres Gabriella lelkész, ő hirdette az igét a lutheránusoknál

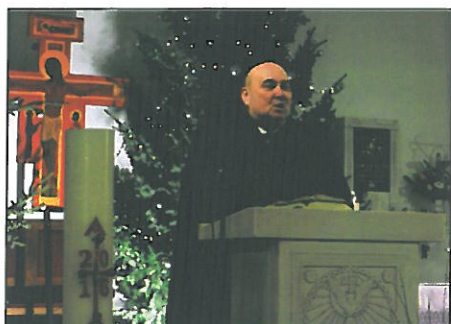

Lelkészek a Szt. Imre templomban: Papp Szabolcs, Bellai Zoltánné, Seres Gabriella, Pongrácz Máté, Udvardi Márton diakónus és Tomanek Ferenc káplán

Pongrácz Máté evangélikus lelkész „Úgy-hogy mi mostantól senkit sem ismerünk test szerint” (2Kor 5,15) igét hirdette.

Némethné Margit (balról), Vajminé Gabi és Szolnokiné Ilus az evangélikus imateremben

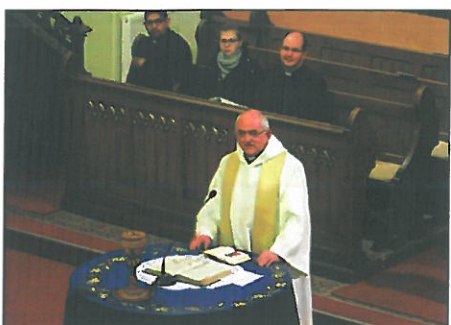
Steinbach József a Szent Kereszt templomban „Többé ne önmaguknak éljenek” (2Kor 5,15)

„Kilátósok”: Sajtiné Kis Kata, Batke Nóra, Méreiné Edit és Hetesiné Tóth Gabriella

Kézfogás: Nagy Árpád (középen) és Nagyné Szanitter Ildikó

Varaga László, a Szent Imre templom plébánosa a református templomi megnyitón

Költő László (balról) előtte Aradi Csilla és Berkesné Hegedűs Zsuzsanna (fehér sállal)

A Kaposvári Református Kórus a templomi alkalmak rendszeres szereplői

A reformátusság nemzetmegtartó erő

A reformáció 500 éves évfordulója programsorozatának keretében egyházmegyei presbiteri konferencián vettünk részt március 25-én Nagykanizsán. Gyülekezetünk presbiteriumát heten képviselték – Csákné Szűcs Erzsébet, Ikafalvi Farkas Béla, dr. Költő László, Kőrösi Jánosné, Nagy Miklós, Nemes Tiborné és dr. Viski Anna, valamint lelkipásztorunk, Bellai Zoltán.

Nagy Csaba somogyi esperes (balról), dr. Huszár Pál dunántúli főgondnok és Hajdú Zoltán Levente

DR. NEMES PÁL a Somogyi Református Egyházmegye főgondnoka köszöntőjében elmondta a konferencia három célját. Egyrészt a reformáció 500. évfordulóját ünnepeljük, másrészt, megemlékezünk Kanizsai Pálfi Jánosról, a Dunántúli Református Egyházkerület püspökéről, akinek a nevéhez fűződik az első presbiterium megszervezése Magyarországon, harmadrészt ebben az évben presbiterválasztás lesz a magyar gyülekezetekben, jó tehát átgondolni a múltat a jelent, hogy érdemben felkészüljünk a jövőre.

NAGY CSABA, a Somogyi Református Egyházmegye esperesének áhítata Máté evangéliuma alapján hangzott, miszerint a 10. fejezetben olvashatjuk, hogyan választotta ki Jézus a 12 tanítványt, és küldte ki őket a szolgálatra. Név szerint hívja el tanítványait. Presbiternek lenni különleges, kiválasztott állapotot jelent, amivel jó, ha tisztában vagyunk. Nagy kihívásokkal állunk szemben. Jézus téged is neveden szólít, feladatot ad, hatalmat és erőt is ad, hogy elvégezzük a ránk bízott feladatot – mondta az esperes.

A konferencián felszólalt DR. HUSZÁR PÁL dunántúli főgondnok, a Magyarországi Református Egyház Zsinatának világi elnöke, aki beszédében kiemelte, hogy a reformátusság nemzetmegtartó erő, mivel ha nincs Kálvin és a reformáció akkor már nem magyarul beszélénk hazánkban.

Tulajdonképpen Péter és Pál apostolok nyomán jött létre a presbiteri tevékenység, de aztán a kereszténység betagozódott az egyszemélyű vezetésű római birodalomba, ezért jött létre az egyházban a pápaság intézménye.

A reformációval újra előtérbe került a presbiteri tevékenység – az arra való, jámbor, Istenfélő férfiak csoportja –, akik az Úristen munkatársainak te-

kinthetik magukat. Az első, világiakat is magában foglaló gyülekezeti presbiteriumot – Török István pápai várkapitány támogatásával – 1617-ben, Pápán, Kanizsai Pálfi János lelkipásztor alakította. Tagjai a „vitézli rendből” és a „városi rendből” kerültek ki. A 12 választott tag mellett volt négy hivatalbóli tagja is: a városi főbíró és három esküdte. Mindig kellett a reformátusságot támogató mecénás főurak, közülük is is kiemelkedett Bocskai István, I. Rákóczi György és Bethlen Gábor fejedelmek alakja.

A nagy Magyarország területén 18 egyházkerület volt, hazánkban ma 4 egyházkerület van. 2009-ben Debrecenben megalakult a Magyar Református Egyház, mely magában foglalja a Kárpát-medencei magyar és amerikai reformátusságot is.

A mai nyugati jóléti társadalom úgy gondolja, hogy nincs szüksége segítségre – nem adakoznak. Nálunk az adakozás az istentisztelet része maradt, mert a jókedvű adakozót szereti az Isten. Többször kérdezik, hogy lesz-e egyház? Erre Jézus Krisztus adta meg a választ: „Én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig!” (Mt 28,20). Az egyház mi vagyunk. A lelkész segítőjeként, együtt kell dolgoznunk Krisztus

ügyéért. A „Tegyetek tanítványokká minden népeket” (Mt 28,19)

A meglévő és az új presbiternek nem csak a saját erejükkel számoljanak, hanem az Úrval is. Mert Úr sohasem állít olyan feladat elé, aminek elvégzéséhez ne adna elég erőt. A presbiternek legyenek jó őrállók – fejezte be gondolatait Huszár Pál.

HAJDÚ ZOLTÁN LEVENTE, szőládi lelkész előadásában kifejtette, hogy a Biblia alapján jött létre 1517-ben a reformáció. Az egyházat azóta is szüntelenül reformálni kell. Az egyház nem vallásos hagyományőrző klub, és a templom nem múzeum, hanem egy élő közösség, amelynek jó tagjának lenni. Az egyház élettel és lélekkel teli közösség legyen, úgy, hogy közben megtartja a tradíciókat, de egyben a mai kor válaszait is megadja, ebben a sok szempontból lehetetlen korban. Az egyház lehet ebben a társadalomban a lelki oázis, a felüdülés helye, ahol békét találunk, és áldást kapunk. A lelkész nem elég ennek megvalósítására, közösségi tevékenységről van szó. Szükség van a presbiterre, akiknek elhívásuk, küldetésük van, akik másokat vezetnek, és inspirálnak azal az erővel, melyet ők is úgy kaptak. A kihívásokra közösségi választ kell adni. Cselekvő, tenni akaró embereket kell beválasztani az új presbiteriumba.

A sokféle egzisztenciájú egyén egy lelki közösséget élhet meg a gyülekezetben. Akit a Krisztus elhív, annak szerepe van az egyházban, hogy szolgálja a krisztusi közösséget. A közösségben pedig építő elemként kell részt venni. Az Isten lelke által kapott dolgokat, tovább kell árasztani mások felé. (Folytatás a 4. oldalon)

A haza érdekeinek előmozdításában és az egyetemes emberi értékek gyarapításában végzett tevékenység elismeréseként Magyar Erdemrend Tisztikereszt Polgári Tagozat kitiüntetésben részesült március 15-én dr. Huszár Pál, a Magyarországi Református Egyház Zsinatának világi elnöke, a Dunántúli Református Egyházkerület főgondnoka.

Isten munkatársai

(Folytatás a 3. oldalról)

Kérdések a presbiterválasztás előtt: Része vagy-e a Krisztus testének? Miből látszik ez? Van-e még helye itt másoknak? Kik vagyunk? Kik hiányoznak? A passzív tagokat, hogyan lehet bevonní? Kik a választottak? A választói névjegyzék? A reális tagság? Tudod-e vállalni a tisztséget?

Fotók: Nagy Miklós

Hella Ferenc lelkész (balról) és Mészáros János Elek

A presbiterelnél evidencia, hogy részt vegyen az istentiszteleten, a hétközi alkalmakon. Fontos egy munkatársi kör kialakítása a közösségen belül. Elengedhetetlen a presbiterek továbbképzése, az elvégzendő feladatokra való felkészülés, a folyamatos párbeszéd, az együttgondolkodás kialakítása. Egy évben egy napot minden presbiter vegyen részt egy lelki továbbképzésen.

Csodák azok is, hogy a kívülről jövők, hogyan lesznek a gyülekezet, az isteni közösség tagjai? Észre kell vennünk a csodákat, amin keresztül vezet minket Isten – fejezte be gondolatait Hajdú Zoltán Levente.

Majd MÉSZÁROS JÁNOS ELEK presbiter a hitről, a hazáról, a hűségről énekelt (Hazám, hazám; Kell még), versben (Túrmezei Erzsébet: Ámon az ács, Jékely Zoltán: A marosszentimrei templomban), szóban pedig életének sorsfordulóit mondta el, ahol „véletlenül”

mindig vele volt az Isten.

Az egyházmegyei presbiteri konferenciát a vendéglátó HELLA FERENC, a Nagykanizsai Református Egyházközség lelkipásztorára zárta be egy igével: „Ezért, szeretett testvéreim, legyetek szilárdak, rendíthetetlenek, buzgólkodjatok mindenkor az Úr munkájában, hiszen tudjátok, hogy fáradozásotok nem hiábavaló az Úrban.” (1Kor 15,58) Szükség van a rendíthetetlen hitre. A Krisztus Jézusra mindenkinek szüksége van. Mi vagyunk, akiknek feladatot adott az Úr. Lehet, hogy bátortalanok vagyunk, el-lankadunk, vagy kudarcokat élünk meg. Imádsággal, kitartással engedjük, hogy a Szentlélek tüzet gyújtson a szívünkben. Kérem Isten áldását a presbiterek és gyülekezetek életére.

Legvégül pedig egy közös (bogarácsgulyásos) ebédre, szeretetvendégségre hívta meg a jelenlévőket a lelkész.

NAGY MIKLÓS

Fotók: Nagy Miklós

A nagykanizsai templom kívülről és belülről, valamint a vendéglátók bográcsgulyása

TÚRMEZEI ERZSÉBET

Ámon, az ács

Két szálfat hoztak Ámon udvarára és szólt a főpap: „Ámon, jól figyelj: Kereszt legyen. Ne félj! Meg lesz az ára. Durva, nehéz... Ne faragj rajt' sokat. Sürgős.” És Ámon munkához fogott. Fejszecsapások hullottak a fára. Akkor hajnalodott.

Felkelt az asszony is, a gyermek is. „Édesapám, milyen két furcsa fa! Mi lesz belőle?” „Eriggy Salomé, ne is kérdezd!” – döbben föl az apa. Kis Salomé vidáman elszalad. Milyen erős a nemrég béna láb! Milyen jó volt Jézushoz vinni őt, követve szívük halk sugallatát. Csodálatos volt az a pillanat!

Ámon dolgozik. Készül a kereszt. Nehéz a szíve. Ki is hordja majd? Valami gyilkos, lator lázadó, nyomorult ember teste függ le rajt. Akárkié, annak nem hirdetett bocsánatot szelíd Názáreti, mint öné.

A kis Salomé sírva jó megint: „Édesapám, ne ácsold azt a fát, valami úgy fáj a szívem körül.” Ámon, az ács, verejtéket töröl.

És két pribék cipeli már tova. „Hova, emberek? Csak azt, hogy hova, kinek? Szóljatok! Két kerges kezem keresztet, mást mindennap annyit ácsolt, de soha semmit ilyen nehezen!” „Eh, valami hamis próféta volt. Jézus. Hiszen hallhattad a nevét. Nem emlékszel rá?” – „Jaj! emlékezem.”

„Ámon, vidd már a pénzt. Kell a kereszt. Durva, nehéz. Éppen jó lesz neki. Ha igazán Isten fia, ne félj, majd leszáll róla a Názáreti. Órajta lesz, nem a te válladon.” Ámon csak áll, csak áll, s két szót dadog szünetlenül: „Nem adom. Nem adom.” „Megvettük, Ámon. Mi közünk veled? Ácsolhatsz egyet önmagadnak is. Ma az ács fia, holnap meg az ács.” „Nem, nagyurak, kérlek, ma engemet. Énrám sújtson le ostor, kalapács! Ártatlan Ő. Annyit vétkeztem én. A gyermekemet gyógyította meg! Ha vért akartok, itt van az enyém!” „Elég volt Ámon, vedd a pénzedet!”

Kavargó, lármás gyülelész menet. Látni akarnak, egymáson taposnak. „Ni, hogy' vérzik! Ni, már megint verik! Odanézzetek, már megint leroskad!” Ki hederítne rá, hogy valaki ott tördeli kezét a vad menetben: „Nem az övé! Az enyém, az enyém! Nekem adjátok! Az az én keresztjem!” (Részlet a versből.)

„...és látott, és hitt”

A bennünket körülvevő világból, az érzékszerveink által kapunk információkat. És ha most mindet felsorolnám, hogy melyik is a legfontosabb, akkor azt kéne mondanom, nem tudom. Mert bizony mindegyiknek nagy szerepe van. A fülnek a hallásban, a szemnek a látásban, a tapintásnak az érzékelésben.

Húsvét héthón üres volt a sír...

Azt nem mondom, hogy ezek nélkül nem lehet élni, de ha már az ÚR adta valamennyit, akkor érdemes rájuk vigyázni. Talán azért még is a legfontosabb, legértékesebb a látószervünk, hiszen erre még egy mondásunk is van, ha valami igen nagyon értékes a számunkra és azt kölcsön adjuk, emígy szólunk: „Úgy vigyázz rá, mint a szemed fényére!” Ám van lelki látás is, amikor lelki szemeinkkel, egy elképzelt világot látunk magunk előtt, mert annyira hiszünk valamiben.

Aztán van olyan is, amikor valakinek a szemébe nézünk és sok mindent kiolvashatunk belőle. És ha a szem a lélek tükre, akkor olyat is láthatunk, hogy rossz lelkű, gonosz, üres tekintetű emberrel állunk szembe.

Persze olyan is van, és én hiszem belőlük akad több, hogy ép, egészséges, széplelket láthatunk, akivel jó együtt lenni, akivel jó megosztani gondjainkat, gondolatainkat, amolyan lelki társat találhatunk személyében.

A hit dolga, az valami más. Hiszen hinni, nem csak azt lehet amit látunk. A keresztyén ember legbiztosabb támasza, reménysége és egyben vigasztalása Istenbe és Jézus Krisztusba vetett hite, Aki láthatatlan ugyan a földi halandó számára, de mégis élő, létező, valóságos Isten. Ehhez a lelki látáshoz van szükségünk igazán erős hitre. És melyikünknek ne jutna eszébe, a meggyógyított leprás. Rövid párbeszéd és azonnali gyógyulás. „Uram, ha akarod, megtisztíthatasz.Akarom. Tisztulj meg!” (Mt 8,2-3) Hát nem hitből fakadt ez is? Vagy Péter anyósának meggyógyítása, vagy a két gadarai megszállott, vagy a béna, a vér folyásos asszony, a két vak, a megszállott néma, a sorvadtt kezű, Péter ví-

zen járása, a kánaáni asszony példázata, nem ennek a hitnek gyógyításai? Vagy ennyi bizonyásgtétel után is kérdezheti ezt tőlünk Jézus: „Hiszel te az Emberfiában?” (Jn 9,35) Nekünk is, viszont kérdésünk van, vagy egyszerű leboruló imádatunk és válszunk? „Hiszek, Uram.” (Jn 9,38)

Mi maiak nem voltunk szemtanúi annak a szörnyű húsvétnek, azoknak a véres, korbácsos, megalázott, megfeszített történeteknek. Nekünk hitünk által kell elfogadnunk, megértenünk húsvét üzenetét. Igen, kell, kell és kell. Mert hitünknek egyik alapja ez a kell és nem a miért. Aki emberi módon gondolkodik, az miértet gyárt. Jézus, amikor a tanítványihoz szólt, akkor nem azt mondta, hogy az Emberfiának lehet, hogy szenvednie kell, lehet hogy fel kell emeltetnie, lehet hogy meg kell hálnia, lehet hogy harmadnapon fel kell támadnia, hanem azt mondta, „kell”. Teljes határozottsággal jelenti ki, hogy kell. Nekünk is ezért kell hinnünk, mert mi nem akkor és nem ott éltünk, hogy láthattuk volna Krisztus Urunk értünk hozott szenvedését, áldozatát. De hinni kell, mert hinni szabad ma is. És az nem baj, ha keresztyén, Jézust követő ember hisz. Értjük mi ezt?

Vagy csak úgy vagyunk mint a szeretett tanítvány? „és látott, és hitt” (Jn 20,8). Bizony, János akkor értette meg Gazdánk „kell”-jeit, amikor bement az üres sírba. Láta a helyet, ahol az ÚR feküdt. És hitte, hogy az üres sír nem a vég, hanem a kezdet.

Ezt az erős hitet adja meg nekünk az Isten, hogy a láthatatlan valóságos, élővé legyen lelkünkben és a mi megváltó Jézusunk így mondhatta nekünk: „boldogok, akik nem látnak és hisznek.” (Jn 20,29)

Ámen

MAROSI SÁNDOR

Nagypéntek és Húsvét

Ártatlan Krisztus ott függ a kereszten töviskoronával a szent homlokán. Meggyötört testéből a vér szivárog, halál várakozik már a Golgotán.

Egy héttel előbb még, Virágvasárnap a nép Nagy Királyként ünnepelte Őt, most leköpdösték és keresztre adták, ott gyalázkodnak a keresztfá előtt.

A vádlói bűnösnek találták, de mások bűneiért kellett meghalnia. Életét adta az emberiségért, így teljesedett be az Írás szava.

A templom kárpitja kettészakad, hirdetve azt, hogy Ő Istennek Fia. Pilátus lelke vádlóan remeg, a keresztfá előtt ott zokog Mária.

Szívét ezer fájdalom járja át, Ő mit tettek, ti gonosz emberek? Istenem, Atyám vedd magadhoz Őt, adj Neki egy új, szent égi életet.

A testi fájdalmas kínhalál fölött Krisztus örökös győzelmet aratott, harmadnapon, Húsvét vasárnapján Isteni erővel feltámadott.

Halálának hatalmát legyőzte örökre, feltámadott az Isten gyermeke, váltságdíjat adott mindnyájunkért, ez a Húsvétnek szent üzenete.

Tudom, Uram, értem is meghaltál, értem is áldoztad drága véred. Húsvét hajnalán, a feltámadáskor térdre borulva megköszönöm Néked.

VIGNÉ MOLNÁR ÉVA
TASZÁR, REFORMÁTUS IDŐSOTTHON

Varga László püspök lett

Kaposvári megyés püspökké nevezte ki március 25-én Ferenc pápa Varga Lászlót, a Kaposvári Egyházmegye általános helynökét, a Szent Imre templom plébánosát.

Áldás kísérje tevékenységét!

ESEMÉNYNAPTÁR

Akiket elszólított az Úr

(2016. december 19. és 2017. március 16. között 17 személy)
a temetés időpontja

		2016-ban
Kis Árpád	(1941.11.28.)	12.23.
Kasza Józsefné	(1923.03.01.)	12.27.
		2017-ben
Putnoki Sándor	(1931.09.16.)	01.06.
Vörös Tibor	(1956.12.20.)	01.06.
Barna József	(1936.11.18.)	01.11.
Ronga Sándor	(1933.05.02.)	01.11.
Törőcsik Tibor	(1933.07.07.)	01.13.
Aradi Imre Zoltán	(1943.11.20.)	01.28.
Horváth Lajos	(1932.05.02.)	01.31.
Deák Lászlóné	(1940.05.21.)	02.03.
Péntek József	(1957.08.16.)	02.03.
Kígyósi József	(1931.10.09.)	02.09.
Csima Jánosné	(1931.03.10.)	02.15.
Lengyel István	(1943.03.06.)	02.17.
Dr. Fekete Lászlóné	(1921.11.29.)	02.25.
Öss Sándor	(1924.01.25.)	03.14.
Csapó János	(1944.06.14.)	03.16.

Kereszteltek

(2016. december 19. és március 12. között 10 gyermek)
a keresztelezés időpontja

Szigeti László György	(2007.11.12.)	02.12.
Mátrai Krisztián Olivér	(2000.01.26.)	02.12.
Bán Boglárka	(2009.09.13.)	02.12.
Bán Zsombor Péter	(2007.09.15.)	02.12.
Speri Írisz Virág	(2008.01.20.)	02.12.
Fábos Lilla	(2016.10.05.)	03.12.
Balogh-Tóth Alíz		03.19.
Balogh-Tóth Adél		03.19.
Haszonics Henrietta		03.19.
Haszonics Roland		03.19.

Házasságot kötött

(2016. december 19. és 2017. március 25. között 1 pár)
időpontja

Csiszár Bálint (ref.) és Falka Alexandra (ref.) 03.25.

ÜNNEPI ISTENTISZTELETEK

(Virágvasárnap - Húsvét)

Virágvasárnap

Április 09. 09,00 Csertán Márton Otthon
09,00 Taszár
10,00 Templom
10,00 Templom (gyermekistentisztelet)
15,00 Toponár
16,00 Szondi u. 16.

Nagycsütörtök

Április 13. 17,00 Csertán Márton Otthon
17,00 Taszár
17,00 Templom (úrvacsora)

Nagypéntek

Április 14. 09,00 Csertán Márton Otthon
09,00 Taszár
10,00 Templom
16,00 Szondi u. 16.
17,00 Gyülekezeti Ház

Nagyszombat

Április 15. 17,00 Gyülekezeti Ház (bűnbánati)

Húsvét I. vasárnap

Április 16. 09,00 Csertán Márton Otthon (úrvacsora)
09,00 Taszár (úrvacsora)
10,00 Templom (úrvacsora)
10,00 Templom (gyermekistentisztelet)
16,00 Liget Otthon (úrvacsora)

Húsvét II., hétfő

Április 17. 09,00 Csertán Márton Otthon
09,00 Taszár
10,00 Templom (úrvacsora)
10,00 Templom (gyermekistentisztelet)
16,00 Szondi u. (úrvacsora)
15,00 Pannon Otthon (úrvacsora)

**ÜNNEPI ALKALMAINKRA SZERETETTEL HÍVJUK
ÉS VÁRJUK TESTVÉREINKET!**

KÖZÉRDEKŰ
TUDNIVALÓK

1. A FENNTARTÓI JÁRULÉK
Presbitérium által meghatározott összege 2017-ben: **7 ezer 500 forint/egyháztag/év.** A fenntartói járulék befizethető:

1.1. Munkanapokon 09-13 óra között a lelkészi hivatalban;

1.2. A vasárnapi istentisztelet előtt a templom mögötti kisteremben;

1.3. Átutalással az UniCredit 10918001-00000012-90890001 számlaszámra.

2. A SZEMÉLYI JÖVEDELEM-ADÓ EGY-EGY SZÁZALÉKÁVAL
támogatható (az adóbevalláshoz csatolt nyilatkozattal):

2.1. Magyarországi Református Egyház - technikai szám: 0066

2.2. Közhasznú alapítványaink:
CSERTÁN MÁRTON ALAPÍTVÁNY - adószám: 19195960-1-14

MATOLCSY SÁNDOR ALAPÍTVÁNY - adószám: 18769818-1-14

3. Alapítványi támogatás befizethető:

Csertán Márton Alapítvány - 10918001-00000022-01420001 számlaszámra: Matolcsy Sándor Alapítvány - 10918001-00000012-92070003 számlaszámra.

Köszönjük gyülekezeti, iskolai és idősotthoni tevékenységeink támogatását!

KIADÓ: BELLAI ZOLTÁN református lelkész. Kaposvár, Kossuth Lajos u. 23. Telefon: 82/511-468

Szerkesztette és tördelte: NAGY MIKLÓS.

NYOMTA: Corvina Nyomda Kaposvár, Raktár u. 23. Telefon: 82/526-380. E-mail: corvina@kapos-net.hu

Szoborot kapnak a reformátorok

A Károli kör (Biczó Katalin lakásán tartott) februári találkozásán Bellai Zoltán lelkipásztor előadásában, négy reformátor – Sztárai Mihály, Szegedi Kis István, Kálmáncsehi Sánta Márton, Méliusz Juhász Péter – emlékéet elevenítette meg. Itt jelentette be, hogy a reformáció 500 éves évfordulóján a Lorántffy Zsuzsanna Református Iskola parkjában, a jeles prédikátorok előtt tisztelegve, a kaposvári gyülekezet a város támogatásával szobrot állít.

Szolnokiné, Vajminé, Jutasiné, Baliné, Bellai-né, Körösiné, Bali György és Bellai Zoltán

Szücsné, Duicsné, Bóka Elza, Kocsisné és Budaváriné a Károli kör előadásán

SZTÁRAI MIHÁLY (Sztára, ? - Pápa, 1575) – reformátor, énekszerző és irodalmár – a Somogy megyei Sztáran született. Ferencrendi szerzetes volt, Padovában tanult. 1524 körül Palóczi Antal udvari papja lett Sárospatakon, akivel együtt részt vett a mohácsi csatában is és ez után itt ragad a Dunántúlon. Otthagyva a rendet, a reformáció tanait kezdte terjeszteni, előbb Sárospatakon, azután máshol is. 1544 tavaszától Laskón működött és hét év alatt folytonos küzdelemmel, sőt élete gyakori veszélyeztetésével. 1553-ban Tolnára ment papnak, ahol iskolát alapított – itt a gyerekekkel színdarab formájában mutatta be a katolikus egyház visszásságait. 1558-ban ismét Laskón lelkész, ahol a templomdombon esténként hegedűje kíséretében szép hangos szóval énekelte zsoltárait. Később Gyulán, Sárospatakon, majd Pápán volt lelkész. Luther példáját követve ő is megnősült. Életének nagy részét térítő, egyházszervező munkában töltötte, – Baranyában és Szlavóniában mintegy 120 protestáns egyházat alapított – két hosszú évtizedet meg éppen az ellenséges török uralom alatt. Többször forgott halálos veszedelemben, mert hol a felfingerelt katolikus hívek akarták agyonverni, hol a törökök akarták lefejezni. A jó ívó embert az élete végéig több helyről is meneszti. A prédikátor járt 1747-ben a Kaposvár közeli Zselickisfaludon is.

SZEGEDI KIS ISTVÁN (1505-1572) Zwingli irányát képviselő reformátor, költő. A bécsi, a krakkói és a wittenbergi ferences rendi

egyetemen tanult, ez utóbbin doktorátust szerzett 1543-ban. 1554-től laskói pap és még ugyanabban az évben az új baranyai egyházkerület szuperintendense. 1558-ban kálmáncsai prédikátor és tolnai, dráventi püspök lett. 1561-ben elviszi a török fogságban mert kiperdikál valakit, aki egy lehetetlen nevet – Urszula, azaz medve – adott a gyermekének. azzal a feltétellel váltják ki a fogságból, hogy Ráckeven lesz lelkész (1564). Itt működött haláláig és innen látta el szuperintendensi hivatalát is. Zwingli reformátori gondolatai hatottak tevékenységére. Elsősorban egyházszervező munkássága nevezetes. Teológiai munkái Genfben és Bazelben jelentek meg.

KÁLMÁNCSEHI SÁNTA MÁRTON (1500-1557) 1525-ben a krakkói egyetemen tanul. tanév második felében a magyar tanulók házának szeniori tisztét viselte. Bírája volt a segesvári hitvitának. Ez olyan hatást gyakorolt rá, hogy a protestáns hitre tért, és így lelkészi hivatalt viselt. Dolgozott Beregszászon, Munkácson és Sátorlajújhelyen. 1552. december 1-jén részt vett a beregszászi zsinaton. Petro-vics Péter ösztönzésére később Erdélyben is mozgalmat indított az úrvacsoráját és a szertartásokat illető szabaddal elveinek érdekében. Hatására Kolozsváron az oltárokat 1556-ban kihordták a templomokból. 1557-ben Debrecen első püspöke lett. Beteges ember lévén korán elszóltotta az Úr. A helvét irányú reformációnak hazánkban egyik legjelesebb képviselőjeként tartjuk számon.

MÉLIUSZ JUHÁSZ PÉTER (1532-1572) (vagy Horhi Juhász Péter - Horhi Somogy megyei település volt, melyet a törökök elpusztított). Tolnában és Ságváron Folytatott tanulmányokat. 1556. október 25-én beiratkozott a wittenbergi egyetemre, ahonnan magisteri címmel jött haza. 1558-tól protestáns lelkész – a kálvinista tanok hirdetője lett – Debrecenben, majd a protestánsok második püspöke lesz haláláig. Ő szervezte meg a magyarországi református egyházat, nagyarányú irodalmi tevékenységet fejtett ki, számos hitvitában vett részt. Az unitárius Dávid Ferencet leiskolázta egy hitvitában, így Dávidnak menekülnie kellett Debrecenből. Méliusz tollából jelennek meg, – Huszár Gál nyomtatásában – az első prédikációk. Harcolt a reformáció radikálisabb irányzatai, különösen az antitrinitáriusok ellen. Első műve 1561. májusában jelent meg: „A Szent Pál apostol levelének melyet a kolossabelieknek írt prédikációk szerént való magyarázatja”, amit a „döbröcöni tanácsnak” ajánlott. 1567-ben összeállított egy hitvallás és egyházi szabálygyűjteményt, ami a római katolikus vallással szemben körvonalazta a református tanokat. E tanokat a debreceni zsinaton jóváhagyták. Ez a mai magyar református egyház hitvallásának alapja. Az első magyar református imakönyv és énekeskönyv közzététele, valamint Kálvin katekézisének lefordítása is az ő nevéhez fűződik. Herbárium című műve az első magyar orvosi füveskönyv.

N. M.

„Mondd el fiaidnak és azok fiainak”

Az alábbiakban Bellai Zoltán ünnepi beszédét olvashatják, amely Kaposvárott, – február 24-én, pénteken – a Kommunizmus Áldozatainak Emléknapján hangzott el a teleki utcai emléktáblánál.

„Kísértet járja be Európát, a kommunizmus kísértete” – majd 170 éve jelent meg először nyomtatásban a híres-hírhedt mondat, amely azután a 20. század során azután véres valósággá lett! A „kísértet” elszabadult, ölt, pusztított, népeket és emberi közösségeket taposott a porba. Amerre „járt”, a nyomában 100 millió elpusztított emberi élet maradt. Tömegsrok Katinyban, Szojván és másutt, gulágmunkatáborok szerte a szovjet birodalomban és a leigázott országokban, éhen halt milliók Ukrajnában. Itthon Recsk és Hortobágy, Markó utca, Andrássy u. 60. és a 301-es parcella meggyalázott halottai a Kerepesi temetőben...

Tudjuk: mi itt, Magyarországon, 1919 tavaszán kaphattunk először ízelet abból, hogy mit is jelent, amikor ez a „kísértet” elszabadul. Hadd idézzek a szörnyűséges 133 nap legkegyetlenebbjének, Szamuely Tibornak a győri beszédéből: „A hatalom a kezünkben van. Aki azt akarja, hogy visszatérjen a régi uralom, azt kíméletlenül fel kell akasztani. Az ilyennek bele kell harapni a torkába”.

Azután jött a II. világháború utáni negyvenegynéhány év, kékcédulás hatalomra jutással, fizikai és lelki terrorral, '56 vérbefojtásával, kivégzésekkel, majd gulyáskommunizmussal, búcsúzóul meg az országunk kifosztásával. Azt reméltük, hogy a rendszerváltozás utáni évtizedekben majd kiheverjük, de máig nem hevertük ki! Akik meg megéltük, máig hordozzuk a gonoszul rajtunk ejtett sebek minden fájdalmát...

Bizony, felsorolni is lehetetlen azokat a rémségeket, amelyeket a kommunizmus elkövetett a szovjet birodalomban és az uralma alá kényszerített közép-kelet európai országokban. Azonban engedjessék meg, hogy ma ne azokat az ismert, könyvtárnyi irodalommal rendelkező rémtetteket vegyem számba, amelyek a jelenlévők előtt bizonyára amúgy is ismertek.

Fotó: Nagy Miklós

Bellai Zoltán a Teleki utcai emléktáblánál tartotta meg visszaemlékezését

Hadd szóljak inkább arról, ahogyan mások életében, és gyermekként-felnőttként saját családom életében magam is láttam és megéltem – életkoromból következően itt Magyarországon szinte teljes idejében – ennek az isten- és emberellenes hatalomnak a jelenlétét és pusztítását!

Amikor megszülettem, anyai nagyszüleim már nem éltek. Nagypapám 1945 januárjában – miközben védeni akarta az övéit – két részegen randálrozó „felszabadító” orosz katona lőtte agyon a saját házában. Nagymamám néhány évvel később utána ment – öreganyánk szerint: „mert megszakadt a szíve”. Az én családom így találkozt először a kommunizmus „áldásaival”!

Kisgyermekként végigéltem a Rákosi-korszak éveit. Igazában csak most, öregedő fejjel dolgozom fel magamban azokat az időket, amikor a szülőfalum addig tehetős parasztcsaládjai, köztük az én családom is, koldusszegénnyé lettek, mert a hatalom lesöpörte a padlásokat, és vitt mindent...

Felrémlik előttem ezekből az évekből – 1956 előtti és forradalom bukása után – ahogyan megáll házunk előtt előbb az ÁVO, később a Kádár-rendszer által helyére létrehozott karhatalom dzsipje, és elviszik édesapámat. Homlokán haláláig ott viselte a gumi-

bot okozta sebhelyet, többször összevert veséi miatt meg dialízissel élte utolsó éveit...

Azután jött '56, meg az utána következő megtorlások. Emlékszem, amikor iszonyú, addig sohasem hallott csörgés-csattogással két orosz tank végigvonult a falunkon. A magyar forradalmat sárba taposó négyezer tankból kettő jutott nekünk is. Meg arra is emlékszem, ahogyan öregapám befordult az istállóba, és bikaláncot fogva, beláncolta az addig soha be nem zárt kaput, az orra alatt dörögve: „Mögen itt vannak!”. „Kik vannak itt?” – faggattam, öregapám meg csak annyit válaszolt: „A ruszók”.

Mondanom sem kell, hat évesen fogalmam nem volt arról, hogy kik is ezek a „ruszók”, de abból, ahogyan öregapám belán colta a kaput és bezárta az ajtókat, arra a következtetésre juthattam, hogy a „ruszki” alighanem olyan veszélyes valaki, mint a „bakurász”, akivel öregapánk – ha nem fértünk a bőrünkbe – ijesztgetni szokott bennünket: „Jók legyenek, mert elvisz benneteket a bakurász!”.

Arról meg már nagyon eleven emlékem van, amikor 1957-ben jött a hír, hogy Hedrehelyen meghalt apám nagybátyja. Már felnőttfejjel tudtam meg, hogy a forradalom bukása után karhatalmisták verték félholtra, és az árokparton hagyva – „búcsúzóul” – még át is gázoltak rajta a dzsipjükkal.

Megéltem – már nyiladozó értelemmel – ahogyan az egykor virágzó szülőfalum az ötvenes-hatvanas évek fordulóján elkezdett pusztulni. Többnyire a férfiak mentek el, munkát vállalva valahol, mert nem akartak 50 filléres munkaegységért cselédek lenni a maguk földjén, azután – már a hatvanas években – útra keltünk mi, fiatalok is! Az én falum, az egykor virágzó faluközösség egyszer és mindenkorra áldozatává lett a kommunizmus erőszakolta kollektívizmusként. (Folytatás 9. oldalon)

„Mondd el fiaidnak és azok fiainak”

(Folytatás a 8. oldalról)

De ugorjunk évtizednyit az időben! 1974-ben – elvégezve a teológiát – lelkész lettem Alsokban, az ötvenes években közigazgatásilag Csurgóhoz csatolt falu református gyülekezetében. Alsokban alig volt család, amely a Rákosi-korszakban ne került volna kuláklistára. Voltak, akik – mindent hátrahagyva – elmenekültek a kitelepítés elől, és voltak, akik bizony évekig éltek a Hortobágyon.

Áldott emlékü egyházigazgatóm 1941-től katonára volt, 1944-ben orosz fogságba esett, hadifogsága éveiben, valahol Szibériában, sóbányában dolgozott, 1948-ban térhetett haza. Alig hazatért, kuláklistára került családjával együtt internálták Hortobágyra. Házukat, mindenüket elvesztették. Az internálás megszűnte után nem jöhettek haza, mert Csurgó akkor határsáv volt, és gyanús elemeket nem engedtek levagy visszatelepedni a határsávba. 1964-ben térhettek haza, hogy azután még évekig az udvari melléképületben lakjanak, mert lakóházukba távollétük alatt valami pártfunkcionáriust költöztettek be. Ők azonban csak egy voltak ott a faluban a sok közül, akik megjárta ugyanezt a kálváriát...

Lehetetlen ezen a napon nem szólnom azokról a személyes emlékekről, amelyeket itt őrizek a szívemben! Megrendülten álltam a levéltárban Gulyás Lajos református lelkész sírjánál. Őt a kádári megtorlás idején, 1957-ben végezték ki. Magamhoz ölelhettem az alig százötven centi magas, az én szememben mégis óriás Gulácsy Lajost, a kárpátaljai református püspököt, aki megjárta a gulágot, és „Mélységből a magasba” című önéletrajzi könyvében ír az ottani borzalmakról. Szót válthattam a már nyolcvan fölött járó kárpátaljai parasztemberrel, a gulág egyik túlélőjével, aki nem a borzalmakról beszélt, hanem arról, hogy milyen nagy az Isten, aki megtartotta, megőrizte.

Kárpátalján jártomban gyakran megállok a szojvai emlékfal előtt,

Ülnek: Szita Károly polgármester (balról), Bellai Zoltán lelképásztor, dr. Fekete László főigazgató, Balás Béla leköszönő római katolikus megyéspüspök és dr. Sárközy Eszter presbíter valamint elől Szigetvári György építész

amely a munkatáborokban elpusztított ezrek neveit őrzi. De emlékszem idős kollégám elbeszélésére is, aki '56-ban a lincshangulat elől a lelkészlakásba menekítette a falu párttitkárát, és akit ugyanez a párttitkár jelentett fel 1957-ben, hogy fogva tartotta a parókián, és ezért másfél évet töltött börtönben. Meg emlékszem arra is, amikor a Duna-delta kényszermunkatáborát megjárta erdélyi kollégámmal este sétálni indultunk, és hátrafordulva megláttam, hogy két férfi jön utánunk. Mondom neki: „Követnek bennünket”, mire ő így válaszolt: „Nem baj, legalább vigyáznak ránk!”.

Nem folytatom tovább! Az a gyanúm, hogy a jelenlévők számos hasonló történetet hordoznak, őriznek a szívükben, hiszen – a haszonélvező kevesektől eltekintve – sokan, mondhatni mindnyájan – családjainkban és személyünkben áldozataivá lettünk azoknak a rémséges évtizedeknek, amelyet a kommunizmus átokfutásának az árnyékában kellett leélnünk!

Befejezésül hadd szóljak inkább pár szót arról, hogy miben látom azoknak a generációknak a mai felelősségét és a kötelességét, akik a kommunizmus évtizedeit megélték, és – így vagy úgy – áldozatai voltak-leltek!

A Bibliában az ószövetségi választott nép felé, miután átérték a szolgágot, és elnyerték a szabadságot, elhangzik egy felszólítás: „mondd el fiaidnak és azok fiainak” – magyarul: mondd el a gyermekeidnek és az unokáidnak!

Lorántffysok énekeltek a rendezvényen

Immár több mint negyed évszázad telt el a rendszerváltozás óta, időben egyre távolodunk a kommunizmus évtizedeitől. A gyermekeink a „gulyáskommunizmus” éveiben születtek, valójában már alig láthattak valamit abból, amire ma emlékezünk, az unokáink meg már semmit sem láttak!

Azonban nem lehet, hogy ne tudjanak arról, ami Közép-Kelet Európa legújabb kori fájdalmas története, a saját népük, és nagyon gyakran a saját családjuk hasonlóan fájdalmas története! Annál is inkább nem, mert a „kísértet” – ilyen-olyan intenzitással – ma is itt ólálkodik. Igaz, igyekszik új köntösbe bújni, de láttunk már mi „báránybőrbe bújt farkasokat”! És nem elégedhetünk meg azzal, hogy bennünket, az idősebb generációkat nem tudják megtevesztetni. Nem hagyhatjuk, hogy a gyermekeinket és az unokáinkat megtevezzék!

„Mondd el nekik” – hangzik a bibliai felszólítás, ma mifelénk, a kommunizmus évtizedeit megélt idősebb generációk felé! El kell mondanunk családi asztal mellett a gyermekeinknek, el kell mondanunk a térdünkre ültetett unokáinknak! El kell mondanunk, hogy ne tudják megtevesztetni őket azok, akik a több mint negyedszázada levetézt rendszer még mindig közöttünk élő haszonélvezői voltak; akik összejöveleiken még mindig lelkesen éneklük gyilkos elődeik indulóját. A „kísértetnek” egyszer és mindenkorra el kell tűnnie az életünkben: a családjaink, a népünk, Közép-Kelet Európa életéből.

A reformáció története, értéke és hatása

A reformáció története, értéke és hatása témakört megfogalmazva tartott előadássorozatot a Kaposvár-környéki gyülekezetek közössége február 17. és március 31. közötti időszakban, minden pénteken 18 órai kezdettel.

Az előadások előtti áhítatok vezérfonalát a Józsué könyvéből vett Igék adták, amelyek elének állították Istenünk akaratát, szeretetét, kegyelmét, keresztyén életünknek, szolgálatunknak legfontosabb elemeit. Szólt az Ige Isten személyes és közösségi megszólításáról, az annak való engedelmességről és engedetlenségről, az emberi alkalmatlanságunk ellenére való isteni segítségről, a bűnbánat és bűnvallás fontosságáról, a megújulás lehetőségéről és arról a döntésről is, amit nap mint nap meg kell hozunk, megajándékozott, örökséget, áldást kapott emberekként.

Az alkalmak kezdő áhítatait a házigazdai szerepet vállaló gyülekezetekben szolgáló lelkészek tartották a következők szerint: Kadarkúton Uszkay Huba (Józs 3,1-6); Ladon Uszkay Huba (Józs 5,13-15); Magyaratádon Kacsora Szabolcs (Józs 6,1-5.20b); Bárdudvarnokon Perpék Attila (Józs 6,27-7,1); Kaposmérőben Kutasiné Molnár Boglárka (Józs 7.) részének válogatott versei; Kaposváron Seres Gabriella (Józs 11,15-20.23); Kadarkúton Uszkay Huba (Józs 24) részének válogatott versei alapján.

Az első előadást Kadarkúton JAKAB BÉLA, az Óbudai Evangélikus Egyházközség lelkipásztora tartotta „Luther és kora” címmel. A vetített képes előadás nagyon lekötötte a több felekezetből, főként kadarkútiakból álló

Fotók: Uszkay Huba

Jakab Béla (balról) Kadarkúton, Jakab László Tibor Ladon, Bellai Zoltán Magyaratádon tartotta meg a reformáció előzményeiről, kialakulásáról és hatásáról tartott előadását

gyülekezetet. Az előadó bemutatta azt a lelkeséget, életfelfogást, ami jellemezte Luther korát. Megismerkedtünk a reformátor életútjának helyszíneivel és azokkal a személyekkel, akik nagy hatással voltak életére, munkásságára. A számos, Luthertől származó idézet, szép jellemrajzot állított elének gondolkodásáról, mély hitéről, élet- és családszeretetről.

A laiki alkalmon JAKAB LÁSZLÓ TIBOR nagyatádi református lelkész, a több mint hatvan főből álló gyülekezetnek vetített képek segítségével mutatta be Kálvin János életútját, Genf reformátorának szolgálati területét, szolgálati idejének három korszakát. Részletesen megismerkedtünk Kálvin reformátori munkájával, Strassburgba menetelének okával, írásaival, „A keresztyén vallás rendszere” című főművével, az általa megalkotott Egyházi Renddel. Az előadás Kálvin jelvényének és jelmondatának bemutatásával zárult: „...szívemet égő áldozatul az Úrnak szentelem...” Istennek dicsősége adva.

A magyaratádi előadást BELLAI ZOLTÁN püspöki főtanácsos, kaposvári lelkipásztor tartotta, aminek címe „A reformáció előzményei és kiteljesedése Európában” volt. A vetített képes előadás keretén belül hallottunk az előreformátori mozgalmakról, a nevesebb előreformátorokról, törekvéseikről, tanításairól és arról, hogy mindezért milyen megítélésben volt részük. Az előadó szólt arról, hogy Luther, Zwingli és Kálvin reformátori munkája hogyan jutott el Európa más országaiba, melyeknek milyen ereje, hatása volt az ott élő népek életére nézve.

Bárdudvarnokon SZÉKELY ATTILA kaposvári tábori lelkész „Jeges hazai reformátorok” címmel tartott előadást. Beszélt az akkori nagyhatalmi országok politikai helyzetéről, és abban az egyház és állam kapcsolatáról, arról, hogy mindez milyen hatással volt a reformációra. Magyarország akkori történelmi képének a megrajzolása után a bemutatta, hogy miért és hogyan tudtak a reformátori tanok gyorsan meggyökerezni a nép életében. (Folytatás a 11. oldalon)

Fotók: Nagy Miklós

Bárdudvarnokon: Szolnokiné Ilus és Némethné Margit (balról hátul), elől Kőrösi Jánosné Éta, Tóth Jolán és Kistaj Sándor

Kövesdiné Márta (balról), Seres Gabriella és Perpék Papp Éva lelkésznek a bárdudvarnoki reformációs előadáson

A bárdudvarnoki faluházban sokan voltak kíváncsiak az előadásra. A kép jobb szélén Perpék Attila lelkész

A reformáció története, értéke és hatása

Fotó: Nagy Miklós

Fotó: Nagy Miklós

Fotó: Uszkay Huba

Székely Attila (balról) Bárdudvarnokon a faluházban, Székelyné Kiss Emese Kaposmérőben a közösségi házban, Bellai Veronika Kaposváron a református gyülekezeti házban, Szászfalvi László országgyűlési képviselő Kadarkúton a művelődési házban tartott előadását

(Folytatás a 10. oldalról)

A sok névtelen és neves prédikátor között hallottak Dévai Bíró Mátyás, Sztárai Mihály, Huszár Gál, Kálmáncsehi Sánta Márton, Szegedi Kis István és Méliusz Juhász Péter életéről, munkásságáról.

Kaposmérőben SZÉKELYNÉ KISS EMESE, a kaposfői-csöklyi gyülekezetek lelkesze vetített képes előadásának címe „Károli Gáspár élete és munkássága” volt. Az előadó bemutatta a bibliafordító életútját, azokat a gyülekezeteket, amelyek kötődtek a bibliafordításhoz. Beszélt azokról a fordításokról, melyek csak egy-egy részletét tartalmazták a Szentírásnak. Bemutatta a Vizsolyi Bibliát és annak elkészülését, végül – rövid összegzésként – elhangzott az 1590-ben elkészült első teljes, magyar nyelvű bibliafordítás értéke, hatása.

Kaposváron BELLAI VERONIKA tanár előadásának címe „A reformáció hatása magyar nyelvünkre és irodalmunkra” volt. Az előadás bemutatta a magyarság helyzetét az adott történel-

mi korban, rávilágítva arra, hogy milyen küzdelmes volt a mindennapi lét, a megmaradás. Az előadás hallgatói hallhatták, hogy az írástudatlanságnak állapotában milyen változást, lelki meggazdagodást hoztak a bibliafordítások, különösen a Vizsolyi Biblia. Az előadó méltatta Szenczi Molnár Albert munkásságát, kiemelve a zsoltárfordításokat, aztán röviden bemutatta Janus Pannonius és Balassi Bálint költészetét. Az előadás egy istenes verset tartalmazó vetítéssel zárult.

Fotó: Nagy Miklós

Kaposváron: Binglérné Bodor Rózsa (balról), Sajtiné Kis Katalin és Molnár Árpádné

Az előadássorozat záró alkalmán Kadarkúton SZÁSZFALVI LÁSZLÓ országgyűlési képviselő „A reformáció hatása a társadalomra, a politikára, a közéletre” címmel tartott értekezést. Rámutatott egyrészt a reformáció, a megújulás mindenre kiható erejére, másrészt a genfi reformáció jelszavára: Post tenebras lux – A sötétség után jön a fény igazságára. A továbbiakban az előadó Kálvin reformátori tanításának két alapelveire építette beszédét: az Egyedül a Szentírás és az Isten szuverén Úr elvére. Majd Kálvin tanításait bemutatva szólt a reformáció hatásáról három területen, különös tekintettel a gazdasági élet, az állam, mint felsőség és a kultúra kérdésére. Kiemelte a reformációnak életünkre szóló következtetését: a keresztyén embernek feladata minden területen az Isten dicsőségének a szolgálata és az egyéni felelősség.

A tartalmas, magukkal ragadó előadások meghallgatása után mindig jó hangulatú beszélgetések alakultak ki a szeretetvendégségek alatt.

USZKAY HUBA LEKIPÁSZTOR

Fotó: Nagy Miklós

A kaposvári rendezvényen a gyülekezeti házban: Petz Johanna tanárnő és Kacsora-Pethő Beatrix teológus

Fotó: Nagy Miklós

Kaposmérőben Bellai Zoltán (balról) és a Lorántffy tanárnők. Elöl Prukner Gábor polgármester és a felesége

Kaposváron: Király Emma (balról), Révész Anna, Bellai Veronika, dr. Fekete László, dr. Sárközy Eszter és Körösi Jánosné Eta

Újabb segítség Kárpátaljának

Március utolsó napjaiban „villám-látogatást” tettünk Kárpátalján. A tavaly nyáron átadott mentőautóba vittünk egy hordozható újra-élesztő készüléket és egy – szintén hordozható – EKG készüléket.

Nagy Béla, a Kárpátaljai Református Egyház főgondnoka vette át ajándékainkat, és beszámolt arról, hogy az egyházközségünk által adományozott mentőautó szinte folyamatosan üzemben van, és

Bellai Zoltán adta át az életet megmentő készülékeket Nagy Béla főgondnoknak

nagyon jó szolgálatot tesz az ottani sürgősségi betegellátásban. Az utazásunk előtti napon három alkalommal is súlyos állapotban lévő betegeket szállítottak különböző magyarországi kórházakba.

A mentőautónak nincs állandó személyzete, beregszászi orvosok és ápolók a szabadidejüket odaáldozva, ingyen végzik ezt a nagyon fontos és szükséges, sok esetben életet mentő szolgálatot.

B. Z.

Presbiteri ülés

Az április 2-án tartott presbiteri ülésünknek hat napirendi pontja volt:

1. Megtárgyaltuk és elfogadtuk az egyházközség és az egyházközségi intézmények 2016. évi költségvetési beszámolóját. A Presbitérium örömmel nyugtázta, hogy mind az egyházközségünk, mind intézményeink anyagi nehézségek nélkül, tartalékot is képezve zárták a múlt esztendőt azzal együtt, hogy egyházfenntartói járulékokból a vártnál lényegesen alacsonyabb összeg folyt be.

2. Áttekintettük egyházközségünk 2016. évi adattári jelentését. Az elmúlt évben 60 keresztelezés volt templomunkban, 42 gyermekünk tett konfirmációi fogadalmat, 18 házasságkötésre kérhettük Isten áldását. Református hitoktatásban 493 gyermek részesült (többségük a Lorántffyban). Ugyanakkor szomorú szívvel voltunk kénytelenek megállapítani, hogy 2016-ban 48 testvérünkötől kellett búcsút vennünk.

3. Határozatokat fogadott el a Presbitérium az iskolaingatlan további rekonstrukciójára és fejlesztésére vonatkozóan: 2017-18-ban 800 millió forint áll rendelkezésre. A balatonfenyvesi konferenciaközpont

fejlesztésére is rendelkezünk 40 millió forint kormányzati támogatással. Saját forrásainkból 40 millió forint felhasználásával megvalósulhat az év során a Csertán Márton Otthon energetikai korszerűsítése, és folyamatban van a Kossuth u. 26. szám alatti ingatlan felújítása is.

4. Iskolánk igazgatója, Molnár Tímea beszámolt a 2017-18. tanév előkészületeiről. Elmondta, hogy szeptembertől már teljes létszámmal működik óvodánk, kétosztályos gyermek kezd meg tanulmányait az első osztályban, és egy gimnáziumi osztály is belép az idén érettségizők helyére.

5. A Presbitérium foglalkozott a 2017. évi egyházközségi tisztújítás előkészületeivel is, elfogadva a választási „menetrendet”.

6. Örömmel nyugtázta a Presbitérium, hogy jól haladnak a tervezett, és Kaposvár Megyei Jogú Város által 10 millió forinttal támogatott reformációi emlékmű előkészületei. Egyetértés alakult ki arra nézve, hogy az emlékmű ünnepélyes keretek között az iskolaudvarban kerüljön felállításra, lehetőleg az 500 éves évforduló napjának (október 31.) közvetlen közelében.

BELLAI ZOLTÁN LELEPKIPÁSZTOR

Új ifjúsági énekeskönyv

A Bellai Veronika és munkatársai által szerkesztett Adj Zengő Éneket (AZÉ) énekeskönyv megrendelhető az alábbi elérhetőségeken: +36-30/688-3114 bellai.veronika@gmail.com,

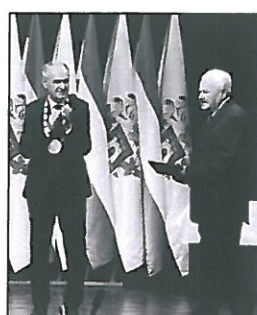
A kötet mellékleteként egy pendrive tartalmazza a 150 dal énekének hangszeres megszólaltatását.

VÁROSNAPI KITÜNTETETTEK

A január 23-án este, a Kultúrpalotában megtartott ünnepi közgyűlésen elismeréseket adott át Szita Károly Kaposvár város polgármestere,

ahol Kaposvár Városért kitüntetést kapott dr. SÁRKÖZY ESZTER ügyvéd, gyülekezetünk köztisztviselőjében álló presbiter; Kaposvár Város Szolgálatáért elismerésben részesült a szolgáltatói szektor-

ban végzett kiváló munkájáért KIS ERNŐ cipésmester, gyülekezetünk tagja is.

Elismerésükhöz ez úton is gratulálunk, életükre és további szolgáló munkájukra Istenünk áldását kérjük!

Mesés farsangi mulatság a Lorántffyban

A farsang képe összekapcsolódik a jelmezes forgataggal és a jókedvvel. A karnevál már évszázadok óta az az esemény, amikor mindenki kicsit kibújhat a bőréből, valaki mássá változhat és következniük nélkül viccelhet, bolondozhat. Nem volt ez másként iskolánk farsangi ünnepségén sem.

Az idei rendezvény a mesék, mesefilmek témája köré szerveződött. Az est fénypontja kétségkívül az osztályok jelmezes felvonulása volt. Jót derültünk a Madagaszkár pingvinjeiből ismerős makik riszálásán, amelyet bár két osztály is választott, merőben eltérő produkciókat láthattunk a 6/b és a 8/b előadásában. A 8/a osztály kedves zöld Shrek figurája és néha kissé boszszantó számára a legjobb jelmez díját kapták meg. A 7/b Hófehérke ihlette mesegyilkossága – vérfagyasztó története ellenére – a legviccesebb előadás díját nyerte el. Ugyanezt a mesét választotta a 6/a osztály is, akik újraértelmezve, elképesztő humorérzékkel állították színpadra a klasszikus mesét. A diákok kedvenc előadása egyértelműen a 9. osztály produkciója volt, akik azt képzeltek el, milyen lenne, ha az összes mesehős egyetlen történetben szerepelne. Zenes-táncos produk-

ciójuk felvonultatta többek között a Jégvarázs, a Némó nyomában illetve a Minyonok című mesefilmek szereplőit is. Minyonok szerepeltek a 7/a osztály műsorában is, akik hosszas keresgélés, kísérletezés után végül rátaláltak

ALSÓSOK KISZEBÁB ÉGETÉSE

Idén először elevenítettük fel együtt a télűzés egyik régi-régi hagyományát a kiszebáb égetést. Miután valamennyi osztályunkban megismerték a gyerekek a népi hagyomány részleteit, mindenki cédulákra írhatta azokat a bajokat-nehézségeket melyektől szeretett volna megszabadulni. Ezeket az osztályok a nagyon látványos kiszebábra rögzítették. A máglya elhamvadásáig kicsik és nagyok lelkes táncot jártak körülötte és szívvel-lélekkel kiabálták: „Jöjjön a tavasz! Vesszen a tél!”

egyedüli igaz gazdájukra Lőrincz Ernő tanár úr személyében. A legkreatívabb előadás díját a 10. osztály kedves és jól nevelt fehér-fekete pettyes kiskutyái és zseniálisan démoni Szörnyella De Frászuk, Ági néni kapta. Úde színfolt volt a produkciók forgatagában a 12. osztály ötletes jelenete, melyet Harry Potter láthatatlanná tevő köpenye alatt adtak elő, ami lehetővé tette, hogy a közönség a saját fantáziájának megfelelően képzelje el a produkciót.

A legjobb produkció díját – vagyis a zsűri fődíját – a 11. osztály retró meseválogatása nyerte el, amely bepillantást engedett Irma néni és Károly bácsi vidám estéibe, amikor ráérő idejükben televízió nézéssel mulatják az időt, így meglevenedtek előttünk a legkedveltebb magyar rajzfilmek (Doktor Bubó, Szaffi, Vuk, Mézga család, Lúdas Matyi) habókos, barátságos és karakteres figurái.

Az osztályok előadásait követően retró mesehős kvízen mérettethették meg magukat a jelentkezők, majd az eredményhirdetés után a torták elfogyasztása, diszko, büfé és beszélgetés zárta a jól sikerült, vidám estét, ahol mindenki kicsit elfeledkezhetett a hétköznapi teendőiről és gyermeki énjének teret adva játszhatott önfeledten.

TÁLOS-NEZDEI ADRIENN TANÁR

Szalagavató a maturandus szemével

Idén február 3-án érkezett el a 12. évfolyam várva várt ünnepsége, a szalagavató. A jó előre kiválasztott és ránk szabott bál ruhákban, öltönyökben érkezünk meg az iskolába, péntek este. A nagy izgalommal teli készülődést követően, Bellai Zoltán Nagytiszteletű úr áhítata nyitotta meg az ünnepélyt, amely az alkalomhoz illő gondolatokat és útravalót tartalmazott. Ezt követően a 11. osztály színes műsora következett, amelyet osztályfőnökünk Fehérné Varga Katalin állított össze. Ennek keretében végignézhettük a négy évünk legjobb képeit, valamint az osztályunkról írt dalt is meghallgathattuk előadásukban. Majd Molnár Tímea Igazgatónő be-

széde következett. A beszéd hallatán kezdtük csak igazán megérteni, hogy a mai napnak mekkora jelentősége van, valamint, hogy a gimnáziumi éveink lassan a végéhez érnek és jön egy teljesen új, egy teljesen ismeretlen. Ezt a szalagok feltűzése követte. Ehhez mindegyikünk választott egy-egy tanulót az alattunk lévő évfolyamból. A meghatározható pillanatokat, a tánc követte. Ez volt az este fénypontja, amire mindenki várt, különösen a sorokban ülő elérzékenyült családunk. Egy angol, valamint egy bécsi keringőt adtunk elő. Az idegességünk rögtön alábbhagyott, amikor kivonulva, megláttuk tánctanárunk – Berkes Sándor – nyugalomra intő arcát.

A két tánc befejeztével a szülőkkel táncoltunk ami után a pezsgővel való koccintás következett, amelyet osztályfőnökünk, Petz Johanna tanárnő meghatározó szavai kísérték. Az ünnepély állófogadással fejeződött be, ahol még élvezhettük a csinos ruháinkat, a dicsérő szavakat és a megannyi kamerát körülöttünk. Azt hiszem, hogy ez az este mindnyájunk emlékezetében örökre meg fog maradni, és talán ez volt az utolsó gondtalan ünnepélyünk a gimnázium során, ugyanis a következő a ballagás lesz, ahol már az érettségit vésszen közelinek fogjuk érezni.

VARGA ORSOLYA ZSÓFIA 12. OSZTÁLY
(Szalagavatós képiünk a 16. oldalon)

A március 15-ei ünnepség

Iskolánkban minden évben a nyolcadikosok készülnek műsorral az 1848-as márciusi események megünneplésére. Először a felsősöknek és a gimnazistáknak adtuk elő összeállításunkat, ekkor még mindannyian lámpalázások voltunk, pedig február közepe óta heti 2-3 alkalommal próbáltunk, hol Erika néniel, hol Anett néniel. Többször Sárosi Zsuzsi néni is gyakorolta velünk a verseket, szövegeket. Bemutattuk még műsorunkat az alsó tagozatosoknak, majd a két időszak otthonában is. A nap legmeghatóbb része az volt, amikor a Csértán otthonban egy idős bácsi elszavalta azt a verset, amit még 10 éves korában tanult. Műsorunk utolsó mondata után: „Féltn borulni minden magyar rögre, s hozzátapadni örökön örökre” mindenkinek nagy kő esett le a szívéről: sikerült a „fellépésünk”.

Szira Erika tanárnő meglepetéssel kedveskedett: nemzeti színű süteményt készített nekünk.

BALOGH NÓRA 8/A, KOVÁCS VIRÁG 8/B

OLVASÓINK JELEZTÉK, hogy a családi istentiszteleteken nagy örömmel hallgatják a lorántfys diákok szereplését. Különösen az alsósok szereplése lelket melengető hatású.

Mi annyit teszünk hozzá, hogy köszönjük a felkészítő tanítóknak a kicsik betanítását. (A szerk.)

Víz világnapja

Az ENSZ kezdeményezésére 1993 óta tartjuk minden év március 22-én a Víz Világnapját. Ehhez a jeles naphoz kapcsolódott március 24-ei iskolai rendezvénysorozatunk.

A nap célja volt, hogy felhívjuk a figyelmet a víz fontosságára, védelmére. Ezt már a reggeli áhítatokon is kihangsúlyoztuk. A diákok és mi tanárok is kék színű ruhákba öltözködtünk, jelképezvén „kék bolygónkat”, hisz Földünk felszínének több, mint két-harmad részét víz borítja.

Kiállítást szerveztünk tanulóink által készített, a témához kapcsolódó rajzokból, plakátokból, ismertetőkből, 3D-s projekt-munkákból.

Alsó tagozatos gyermekeinknek csapatversenyt szerveztünk. Több állomáson, játékos feladatokon keresztül tudatosítottuk bennük, hogy a víz nélkülözhetetlen az élőlények számára. Beszéltünk arról, hogy milyen veszélyek fenyegetik természetes vizeinket, melyek a vízszennyezés forrásai, mit tehetünk a káros hatások csökkentéséért. Megbeszéltük azt is, hogy miért és hogyan takarékoskodhatunk a vízzel.

Felső és gimnazista tanulóink egy teszt kitöltésével adhattak számot a vízzel kapcsolatos ismereteikről.

Meghívtuk iskolánkba ifj. Lőrinc

Ferenc, nemzetközileg ismert, többszörösen díjazott építész-fotográfus, aki a víz alatti fotózás rejtelmeibe, a tenger, a bűvárokodás csodás világába vezette be fiataljainkat. **KESZKENŐSNÉ KRESKAI EDINA**

TANÍTÓ, SZERVEZŐ TANÁR

AHOGY A DIÁK LÁTTA...

Pénteken mindenki kék ruhában érkezett a Víz világnapjára.

A csengőszó a Nagy ho-ho-horgász dallamára változott. Az első második órán a Desedáról olvastunk és feladatokat oldottunk meg. Ezután az ovisokhoz mentünk, buborékokat fújtunk nekik, vízcseppeket gyűjtöttünk és sokat játszottunk. Ebéd után osztályonként hajtogattunk, vicces vízi videókat néztünk, és Erika néniel Hüllámjátékot játszottunk. Ezt követően csapatokban mentünk állomásról állomásra.

Nagyon jól éreztem magam. Bár csak még egyszer szerveznének ilyet! **KATONA ZSOLT 3/A OSZTÁLY**

Filharmónia hangverseny – csak nekünk

Évről évre töretlen, nagyszámú (100-120 fő) érdeklődés kísérte iskolánkban a városi ifjúsági filharmónia hangversenyeket. Így megfogalmazódott a gondolat a szerevezőkben, hogy iskolánkban akár külön hangversenye is lehetne, s akkor a zenészek, előadók jöhetnének hozzánk. Ezt a lehetőséget 200 fős részvételnél tudták biztosítani nekünk.

Kollégáimmal együtt lelkes szervezkedésbe kezdünk, így 228 diákunk vásárolt bérletet.

Első koncertünket a Pécsi Szimfonia Zenekar Stauróczy Balázs karnagy úr részvételével templomunkban tartottuk. Dr. Lakner Tamás élvezetes, humoros

moderálása segítségével a különböző zenei műfajok világában járhatunk.

Februárban egy sokunk számára új zenei élménnyel gazdagodhattunk. Ugyanis Balásy Szabolcs, Horváth Krisztián és Bágyi Balázs végtelenül profi, ám mégis fiatalos, olykor humoros muzsikája segítségével a jazz zene szépségét, sokszínűségét ismertették meg velünk.

KOCSI ZSUZSANNA
IGAZGATÓHELYETTES

Mackónap

A félévzárás előtti hajrázás, bizonyítványosztás, középiskolai felvételi vizsgák után jólesik egy kis lazítás. A február 2-ai időjóslo nap iskolánkban már hagyományosan vidámságban, játékokkal telik. Már reggel fél nyolcra megtelt az épület nem csak gyerekekkel, hanem plüssmackókkal is. Színes mackókból kiállítást rendeztünk, órakon a legügyesebbek mackós jutalmat kaptak, a tízórai mackószelet volt. Szünetekben vetélkedtünk, játszottunk, vidám filmeket néztünk mackókról. Erre a napra még az iskolacsengő hangja is megváltozott: a jól ismert TV-macis esti mese és a Füles Mackó dallamát játszotta.

DR. FARKASNÉ PAPP ÁGNES
IGAZGATÓHELYETTES

KÖSZÖNJÜK! Február 25-én ismét megrendezésre került az immár hagyományosnak mondható szülőknévelők bálja. A szervezési és előkészítési munkák nagy részét Szülői Munkaközösségünk vezetőségi tagjai végezték. A bál helyszínéül iskolánk ebédlője szolgált. A vidám hangulatú est a Mikrokozmosz Művészeti iskola Szedibaba táncsoportjának palotás táncával kezdődött. Felkészítőjük Kurdi Csilla tánctanár volt.

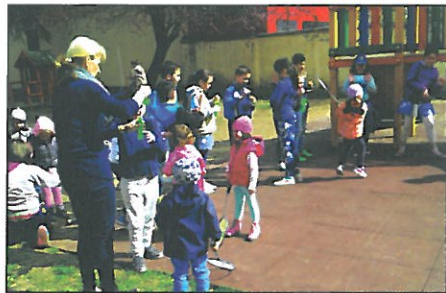
Ezúton szeretnénk köszönetünket kifejezni mindazoknak, akik részvételükkel, tombola, illetve pénzzadományaikkal, szervező, segítő munkájukkal hozzájárultak az est sikeréhez.

KOCSI ZSUZSANNA
IGAZGATÓHELYETTES

Tavaszcímzés az oviban

Március 15-én a Kossuth téren

A víz világnapján közös program a 3/a-val

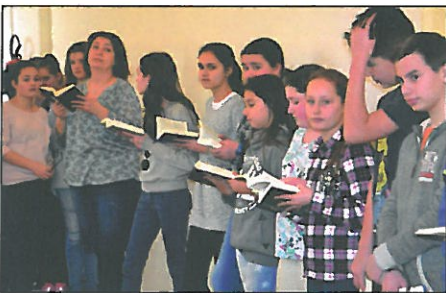

Március 15-én huszárok látogattak oviba

A szép rajzokért oklevelet kaptak az ovások

Bibliaolvasó nap

A diákok maguk olvasták a Bibliát, az óvodásoknak pedig felolvasták a Szentírást

Intézményünk – a kaposvári Lorántffy Zsuzsanna Református Iskola – is csatlakozott január 31-én ahhoz a 75 Kárpát-medencei református oktatási intézményhez, akik egy előre meghatározott beosztás szerint, anyanyelvünkön végig olvasták a teljes Szentírást.

Kisebb-nagyobb református közösségeink a reformáció 500. évfordulójának méltó megünnepléséhez számos programmal készülnek. Ezen nap során Debrecenben zajlott egyházunk ünnepi évének nyitórendezvénye. Különleges Bibliaolvasó napunkkal ehhez kívántunk csatlakozni.

A 16. századi reformátorok vallották és szorgalmazták a Biblia nemzeti nyelvre történő lefordítását,

majd ehhez kapcsolódóan az iskoláztatást és a nyomdászat ügyét is. A reformáció nyomán megerősödő olvasási kultúra és a biblikus műveltség így vált egész Európa közös örökségévé.

Ezen gondolatok jegyében a keddi tanítási nap során iskolánk kisebb-nagyobb diákjai, pedagógusai, minden tanítási óra kezdetén 1-1 kijelölt igeszakaszt olvastak fel. Még óvodás legkisebbjeink is bekapcsolódtak közös olvasásunkba az óvó nénik segítségével.

Hisszük, hogy ezzel a különleges nappal is méltóképpen járulhatunk hozzá a reformáció 500. évfordulójának megünnepléséhez.

KOCSI ZSUZSANNA
IGAZGATÓHELYETTES

Hangversenyest a templomban

Iskolánk történetében, mondhatjuk hagyománnyá vált minden tavasszal egy hangversenyest megszervezése, lebonyolítása. Az idei évben – iskolánk 25. tanévében – már 5. alkalommal jöttünk össze egy kellemes, tartalmas zenei rendezvényre.

Kocsi Zsuzsanna szervezőtársam, kolléganőm ötlete alapján az idei év hangversenyestjének témája: családi, baráti együtt zenélés, ugyanis iskolánk sikerének záloga ebben a negyed században – az Isteni gondviselés mellett – közösségeink családi légköre volt. Éppen ezért, idén CSALÁDI hangversenyt szerveztünk. Arra biztattuk a tehetséges énekes-, ill. zenészgyermkeinket, hogy szüleikkel, testvéreikkel, nagyszüleikkel, barátaikkal

Örömmel együtt diák, tanár és szülő

közös produkciókban mutassák meg „talentumaikat”. A családi kifejezést iskolai közösségeinkre is értelmeztük. Így kisebb-nagyobb osztály-, baráti közösségek, felnőttek, gyerekek között is készültek 1-1 produkcióval.

Hangversenyestünk egyik célja volt, hogy a közönség is kedvet kapjon az otthoni zenéléshez. Nem baj,

ha a hangszer nem szólaltatja meg profi módon. A lényeg a közös zenélés, az éneklés öröme a gyerekeinkkel és a barátaikkal.

Azt mondják, a nagyon jó és a kiváló között hajszányi a különbség, mégis, talán ezt a legnehezebb elérni. Ezen az estén – azt gondolom –, sikerült ez a bravúr, ezt mindenki megtapasztalhatta. Nem csak a zene és az ének volt kiváló, hanem megvolt az a plusz, az az összeolvadás, amely élménnyé tette a közös munkát, felkészülést.

Hogy hatványozottabban érezzük a muzsika lélekemelő, közösségkovácsoló erejét, a közönséggel együtt elénekeltek a Simuljon mindig kezdetű írást!

KURUCZNÉ BORSI ANGELIKA
SZERVEZŐTANÁR

BIBLIAISMERETRŐL MISKOLCON

Három gimnazista lány képviselte iskolánkat március 3-4. között a Soli Deo Gloria Református Diákmozgalom Bibliaismereti versenyén, melyet ezúttal Miskolcon tartottak. Oklevéllel, szép emlékekkel, örömmel térünk haza. Felkészítő tanár: Kacsora Szabolcs, kísérő tanár: Seres Gabriella. Képünkön Baksa Izabell 10. (balról), Horváth Szabina 9. és Tóth Orsolya 11. osztályos tanulók. S. G.

SZALAGAVATÓ. Február 3-án tartották meg szalagavató ünnepségüket a végzős diákok – osztályfőnökökkel Petz Johannával (közepén) – a református iskolában. A szalagok feltűzését a 11. osztályosok műsora követte, amit aztán keringővel zártak a végzős diákok.